

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea
 Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Cu 1-a Aprilie v. 1887

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarhie cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Amweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulată expediție a foii.

Domnii abonați sunt rugați a ne comunica eventual pre lungă localitate, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatu postal **adresă tipărită** dela fâșiile, în cari li s'a trimis diarul până acum.

Administrațiunea diarului „Tribuna“.

Sibiu, 19 Martie st. v.

A vorbit contele Leo Thun în casa seniorilor din Viena și a ținut, că „idea unui împărat fără împărăție nu se poate menține“.

În același timp a cuvântat în casa deputaților Ungariei deputatul Csanády. Acesta în discursul său a „nimicit“ împărăția cu totul, dând țările de dincolo de Laita Germaniei, ear' Galiția dimpreună cu ceilalți Poloni o unesce sub sceptrul regelui Francisc Iosif I cu Ungaria.

Discursul acesta n'a fost învrednicit de aceeași atențiune ca al contelui Thun. Cu toate că, deși ridicol, merită mai multă atențiune.

„Nu-mi pot închipui împărat fără de împărăție“, țin contele Leo Thun. „N'avem lipsă de împărăție, prin urmare nici împărat nu ne trebuie“, țin Csanády.

Însă, ni se va țin, Csanády este o figură în parlamentul unguresc, care, după-

cum ați observat înșivă produce ilaritate, și așa cuvintele lui nu pot fi puse în cântar, cu care se cântăresc cuvintele unui Thun.

Și noi suntem de părerea, că cu altă măsură trebuie măsurat ceea-ce a țin Thun și cu alta ceea-ce a țin Csanády. Deși ultramontan pronunțat, cu aiurări germanisitoare, odinioară, ca fost ministru în timpul absolutismului austriac, conservatorul Thun nu poate sta nici un moment alături de figura cea nihilistă și ridicolă a lui Csanády. Acela, ori-și-cum a avut, în felul său, valoarea de bărbat de stat și nu scim cu ce drept am pute să tragem la îndoeală, că nu ar fi considerat și astăzi ca atare. Acesta n'a avut altă funcțiune în viața publică decât, ca reprezentant al „poporului“, a stîrni risul în colegii săi.

S'ar pute deci ca, cu toate acestea, să țin și încă în toată liniștea conștiinței, că cuvintele lui Csanády n'au altă importanță, decât de a produce bucurie în cei-ce-l aud, ori cetesc ceea-ce a vorbit.

Copiii și exaltații se țin că spun adevărul, fără de nici o rezervă.

Ceea-ce a spus Csanády, de sigur că nu s'a născut dela sine și prin sine în sufletul lui. El de bună seamă este numai reproducătorul cel mai fidel al unor lucruri, care se petrec în sufletele multora, însă care știu mai bine decât dînsul a ascunde ceea-ce se petrece într-înșii.

Și ca să nu mergem în depărtări mari în trecut, să căutăm numai asupra motivațiilor interpelațiunii lui Meszlényi și a replicii lui la discursul ministrului bar. Fejérváry și vom vedea, că cel puțin premisele dela concludința lui Csanády sunt cuprinse, atât în interpelațiune și motivare, cât și în replica la răspunsul ministrului de onoare.

Tendența spre o armată „națională“ maghiară este începutul. Când armata aceasta ar fi gata și independentă cu totul de Viena, de sigur, că pretensiunile lui Meszlényi et consortes nu ar fi pe deplin satisfăcute. Și ei ar țin atunci ceea-ce țin astăzi Csanády, se înțelege, că în alt ton și pre lungă alte consecuențe.

Incidentul din care s'a născut interpelațiunea lui Meszlényi ne îndreptățește la presupunerile noastre. Și apoi acest incident nu stă izolat. El este o continuare din afacerea Janski și a altor afaceri de felul acesta, pe urma cărora am pute merge înapoi până la 15 Martie 1848.

Ori-cât de ridicol s'ar pără, dar' la prima privire discursul lui Csanády despre destrămarea monarhiei austro-ungare, el reprezintă o direcțiune cu tendința către destrămarea monarhiei și ca atare are un nex causal cu al contelui Thun, în care e reprezentat centralismul cel mai riguros.

În discursul acestuia, ca și în al aceluia, este depusă câte o idee de importanță, numai că amîndouă sînt doi poli cu totul opuși, în care se reprezintă: centralismul de o parte și destrămarea de altă parte.

Curios, ba am trebui să țin, insuflicitor de îngrijire fenomen este, că acum, după-ce s'au votat milioanele, acum când mergem spre evenimente mari, vin pe tapet în parlamentele monarhiei astfel de lucruri la discuțiune.

Noi Românii în situațiunea, în care ne aflăm, avem cel puțin trista mîngăiere, că stăm la mijloc între cele două extreme și nu contribuim, pentru-că nici nu putem contribui, la discuțiuni, care pun accentul, nici mai mult, nici mai puțin, decât pe existența monarhiei.

Cine oare are să tragă foloase din asemenea discuțiuni?

De sigur că aceia nu sînt în lăuntrul monarhiei.

Revistă politică.

Sibiu, 21 Martie st. v.

Ochii diplomației europene se îndreaptă asupra Rusiei. Dela atitudinea Rusiei atrînd în cea mai mare parte deslegarea și modul deslegării cestiunii bulgare. Dar' după experiențele de până acum și mai ales dela atentatul în contra țării și dela descoperirea celui din urmă complot nihilistic încoace s'a adevărit, că pentru o înțelegere între Rusia și Bulgaria nu mai există nici un pro-

spect. Și nici speranțele acelora, care presupuneau, că greaua situație la el acasă va îndupleca pe țarul să coopereze cu mai multă stăruință pentru rezolvarea crizei bulgare, nu s'au realizat. Provocarea la comune de interese conservative, ce leagă pe Rusia de statele europene iubitoare de pace, a fost de cătră singuraticile jurnale rusesci respinsă cu dispreț și cu batjocură.

Astfel „Novoe Vremia“ exclamă cu indignațiune, că Rusia 'și-a vîrsat înzădar sîngele pentru eliberarea popoarelor subjugate și pentru idea de drept și dreptate, căci cu toate aceste Rușii sînt pîngăriți drept revoluționari și agitatori. „Europa“ — țin numita foaie — „ar dori să stoarcă dela noi, sub presiunea celui din urmă atentat anarchistic, concesiuni în cestiunea bulgară; dar' o asemenea lăpădătură a unei haite nepatriotice, necredincioase și necinstite aici odată nu va avea vre-o înrîurire asupra vieții politice și istorice a Rusiei“.

Ce e drept, „Novoe Vremia“ e tot atât de puțin tubul oficiului de externe rusesc, ca și diarul dlui Katkoff, „Petersburgskia Viedomosti“; dar' sentimentele generale din Rusia se dau prin aceste jurnale o expresiune mai bună și mai fidelă, ca în ori-care jurnal oficial sau oficios.

Katkoff a plecat la Petersburg și după o depeșă ce primesc de acolo „Pol. Korr.“, până în momentul de față nu există nimic din ceea-ce s'ar pute concluda, că guvernul are intenția să facă pași energici în contra bătrînului agitator rusesc. Se vorbește, că dl de Giers a putut expone dela țarul ordinul, ca lui Katkoff să 'și-se deee cea dintăiu admonițiune publică; unor amici cu influență ai acestuia le-a succedat însă a cere retragerea aceluia ordin. Deocamdată lucrul stă așa, că acum vor să se mulțumească cu aceea, că vor îndupleca pe cale privată pe Katkoff, ca să înceteze cu atacurile sale în contra d-lui de Giers și spre acest scop a fost și citat la Petersburg *ad audiendum verbum*. În cercurile panslaviste se crede de altminteralea, că Katkoff nu e de loc învoit a sista campania, și în acest cas devine iminentă o luptă hotărîtoare între Katkoff și Giers, al cărei rezultat îl așteaptă cu multă încordare toate cercurile rusesci.

Termine-se lupta aceasta cum se va termina, dispoziția poporului rusesc va fi

Foia „Tribunei“.

O cestiune de principiu.

(Urmare.)

Sînt tradițiunile unui întreg secol de lucrare culturală, de care ne-am lăpădat, dacă am lăsa să se propage în societatea noastră spiritul de particularism preconizat în „Luminătorul“.

George Șincai a lucrat o viață întreagă, ca să scrie cronică, — nu a Ardealului, ci a Românilor, a întregului popor românesc, ear' „Cronica“ aceasta nu s'a tipărit nici la Blaj, nici la Sibiu, nici la Timișoara, ci la Iași.

Baronul Eudoxiu de Hurmuzachi a lucrat o viață întreagă și a cheltuit o avere întreagă, ca să adune materialul pentru istoria, nu a Bucovinei, ci a Românilor, și materialul acesta nu s'a publicat la Cernăuți, ci în București.

Timoteiu Cipariu a lucrat o viață întreagă, ca să lămurească limba, însă nu cea ardelenescă, ci cea românească, și recunoașterea generală a acestei lucrări nu s'a făcut la Blaj, ci la București.

Încă la întemeierea culturii noastre moderne s'a stabilit principiul, că în lucrarea culturală una sîntem cu toții, că nu poate să fie

vorba de Ardeleni, de Moldoveni, de Munteni, nici de Bănățeni, ci numai de Români în viața noastră culturală, și că acela dintre Români, care produce vre-o lucrare de valoare, pentru toți Români o produce, și e indiferent unde s'a născut el și unde lucrează, dar' foarte important, ca să fie acolo, unde poate să lucreze în cele mai favorabile condițiuni.

Tinerimea noastră nu trebuie să scape nici odată din vedere, că ea va avea să ducă mai departe lucrarea începută acum o sută de ani și să meargă pe urmele bătrînilor, care au condus această lucrare până în zilele noastre.

Fericiți aceia, care au putut să stea și să lucreze aici, sînt mari meritele lor pentru desvoltarea noastră națională și numele lor au să fie scrise cu litere mari pe paginile istoriei noastre. Aici însă, avînd să lupte cu cele mai mari și mai felurite greutăți, ei n'au putut să ajungă la desfășurarea, pe care o ajungeau lucrînd în condițiuni mai favorabile, și recunoașterea generală a lucrării lor nu aici s'a făcut.

Ei 'și-au consumat viața în lupte și astfel n'au putut să desfășure lucrarea, de care erau capabili.

Nu vom cerceta, ce ar fi ajuns cei rămași, dacă s'ar fi dus, ci ne vom întreba: ce se alegea din cei duși, dacă ar fi rămas?

Ioan Maiorescu, după-ce 'și-a terminat studiile la universitatea din Viena, a trecut în Ol-

tenia și s'a făcut dascăl de copii la Cernăți, înființînd prima școală românească în Oltenia. În curînd a fost apoi însărcinat să înființeze gimnaziul dela Craiova. Mai tîrziu a organizat învățămîntul național în România. La bătrînețe a ajuns, în sfîrșit, profesor de istorie la universitatea din București.

Eată modelul, pe care trebuie să-l aibă tinerimea română în fața ei.

Nu „interesele private materiale“, ci sentimentul unei „misiuni culturale“ l'a făcut pe acest om să primească sarcina de „dascăl“, când ar fi putut să fie aiurea și profesor.

Și același sentiment a povățuit întreaga pleiadă de oameni distinși, care au trecut peste Carpați. Fără durere nu-și părăsesc nici un Romîn țeara, familia și prietenii din copilărie; durerea e însă, că foarte multora dintre Români, care vor să lucreze, nu le rămîne decât să-și părăsească țeara. Și fericiți noi, — că tot mai putem să găsim undeva în lumea aceasta un colțșor de pămînt, unde ni se ofere terenul de lucrare pacinică, pe care în patria noastră ni-l dispută alții, — fericiți noi și binecuvîntat acel colț de pămînt.

Adîncă trebuie dar' să fie durerea ori-cărui Romîn, când într-o foaie românească cetesce cuvintele: „regatul român nu ne despăgubesc cu nimic, nu ne dă absolut nici o pipă de

tutun, ba nici binețe, când ministrii săi trec prin țeara noastră“.

Nimic!? Nici o pipă de tutun!? — Alexandri e nimic, Bolintineanu e nimic, Eliade Rădulescu e nimic, Eminescu e nimic, Bălcescu, Hașdeu, Maiorescu, Odobescu, întreaga pleiadă de oameni de litere și de știință, întreaga lucrare culturală, care se sîrvișese în România nu e nimic — pentru noi!? Nimic nu este conștiința, că dacă ori-și-unde un Romîn va produce o lucrare de valoare, poate să fie sigur, că în România va găsi recunoaștere generală? Nimic nu sînt miile de galbini, pe care România le cheltuiesc pentru publicațiuni românesce, pe care le pune la dispoziția tuturor Românilor? Nimic nu sînt cele două sute de mii de lei noi cheltuiți cu publicarea manuscriselor rămase de Bucovineanul Hurmuzachi și alte sute de mii date ca premii și cheltuieli de tipărire pentru opere scrise de alți Români, din țările vecine? Nimic nu e, în sfîrșit, terenul de activitate, pe care îl găsește ori-și-care Romîn vrednic pe pămîntul României?!

Toate acestea nu sînt nimic! — toate nu prețuiesc o „pipă de tutun!“

Regatul român ar trebui să ne deee drept „despăgubire“ nisce subvențiuni pe cât se poate de grase și importante, ca ministrii lui să stea de vorbă cu noi.

totdeauna influențată de presa panslavistă și îndeosebi de jurnalistică d-lui Katkoff, și politica rusească va geme sub presiunea acestei dispoziții. Până acum deja politica Rusiei față cu Bulgaria e cel puțin o politică a obstrucțiunii. Toate încercările și silințele Porții, de a îndupleca pe guvernul din Petersburg a face propuneri hotărâte și a-și expune franc părerile în privința celor ce au să se întempele în Bulgaria, au rămas până acum zadarnice și au întimpinat o absolută negațiune a cercurilor competente din Rusia.

Se pare că Rusia are o singură țință înaintea ochilor: aceea, de a îndupleca pe Sultanul la o intervenție militară în Rumelia-orientală. După-cum se scie însă, Sultanul nu voescă să o facă aceasta și preferă a privi din distanță la desvoltarea lucrurilor, fără de a-și angagia puterea și auctoritatea. Rusia nu va pute săli pe Turcia a întreprinde pași ce colidează cu propriile sale interese și astfel nici cu Bulgaria nu va ajunge la o înțelegere, așa că criza bulgară va rămâne încă multă vreme încurcată.

Celelalte puteri încă puțin vor contribui la rezolvarea încurcăturilor din Orient, din cauza rivalităților ce există între ele. Aceasta e situația și de abia putem spera, că trebile se vor schimba în curând în favorul unei pacifice rezolvări a cestiunii bulgare.

Apucăturile șovinistilor.

Ni se trimite următorul articol:

În Nrul 62 „Tribuna“ amintesc de „oameni puțin independenți“, cărora le recomandă abținere dela afacerile publice căutându-și de treburile lor. Pomenesc de așa numiți „denuncianți“, cari caută a-și face merite pe această cale înaintea stăpânirii, și dize, că „denuncianții“ trebuie pedepsiți prin societatea românească. Recunosc că „Tribuna“ are drept în amendoauă casurile, și nici că se poate urma altfel.

De altminterlea în contra „denuncianților“ preservativa unică și mântuitoare este: ținuta corectă, legală și constituțională, care dacă se urmează prin tot locul și în toate împrejurările, „denuncianții“ rămân cu buzele umflate. Denuncianții, precum și șovinistii maghiari (cari sunt cu toții denuncianți de profesiune), își perd terenul de sub picioare îndată-ce ved ținuta deamă și corectă a Românilor. Atunci nu le mai rămâne alt teren, decât suspiciunea intențiunilor, a minții și inimii Românilor, cari suspiciuni, neurmând fapte în consecință, rămân pulbere și pleavă. Sub sistemul desnaționalizatoare de astăzi mai au rol și „agenții provocatori“, cari încep ei vorbă și dispută, pentru a aduce în confuziune pe cei slabi și neorientați. Ispravă multă nu pot face nici ei, și între Români n-au făcut nici odată, pentru-că inima naturală și mintea nescricată a Românilor, ține mult la datoria către capul statului și către țară și legile sancționate.

Chiar de aceea sînt diarele române urgite înaintea denuncianților șovinisti, pentru-că au o ținută deamă, corectă, loială și constituțională.

Cestiunea intră aici pe un teren, care nu mai e literar și pe care nu pot, prin urmare, să urmez discuțiunea. Ministrii României vor fi în tot cazul oameni, care sciu când și cu cine au să stee de vorbă, cum și în ce fel trebuie să înfruntă România asupra desvoltării culturale a întregului popor român.

Un sentiment de mângăiere sufletească trebuie să cuprindă pe tot omul cu aspirațiuni culturale, când vede cum în timp de câteva decenii influența culturală germană s'a împăcat la gurile Dunării cu cea franceză și cum s'a creat acolo, în mijlocul Orientului european, un focar de cultură accesibilă pentru toate popoarele din Orient. Lucrarea aceasta nu s'ar fi săvîrșit, dacă România nu ar fi o garanție de ordine socială, ca să poată fi totodată și centru cultural pentru toți Români. Nu e politică, ci culturală menirea actualului stat român. I. Slavici.

Francisco Petrarca.

— Din italiană, după Costero. —
(Urmare.)

În același an se reîntoarce la Avignon, și cuvintele sale sînt: „Simțind în mine disprețul de a mai petrece în Avignon, fiindu-mi această petrecere supărătoasă, era imposibil să o mai pot suferi, îmi cerai deci altă petrecere mai solitară, în care speram a afla scăparea ca într'un

nală. Ce mult le-ar plăce lor, dacă ar ave „ținută extravaganță“ jurnalele românești! Atunci ușor le-ar pute pune cuțitul la gît, spre a stînge și urma din ele.

Fiind însă, că denuncianții nu pot face ispravă cu oamenii maturi, — așa apoi încearcă a seduce tineretul, ca din a lui naivitate să scoată ceva de exploatat. Se fac presiuni și terorizări asupra amplotiilor, mai ales subalterni, ca pe calea denuncierii să-și facă „merite patriotice“. Îi învrășnesc prin clevețe și minciuni cu ceilalți Români, pentru-ca să-i prepareze de unelte de nimica. Cât fi ling, cât fi amenință, că dacă nu vreau să înțelegă intențiunea „inșurătorilor“, — apoi vor fi nimiciți cu totul, vor fi dați afară; și nu vor ave unde să trăiască, căci înaintea Românilor trecere nu vor ave de aci în colo nici atîta, câtă au ca amplotiați fungători. Îi pun în cursă, că dacă nu vor prinde iepuri, apoi nu le rămâne nici o palmă de loc, unde să-și așeze capul.

Oamenii mai simțitori se topec de atîta nerușinare, obrăznicie și silă, ce li se face — și încă cu oarecare predilecțiune — de o societate număroasă. Căci acolo am ajuns, încât intriga în contra neamurilor din această țeară este organizată, ca ceata nihilistilor din Rusia.

Poporul maghiar însuși la toate aceste fără-delegi și batjocuri asupra noastră este nevinovat; acest popor maghiar asudă și lucră și el alături cu noi spre a satisface foamei molochului, ce se numesce statul. — Rêul zace numai și numai în cercurile șovinite de sus, cari prin șovinism voesc a-și acoperi sărăcia politice lor lipsită de principii, de dreptate, de reson pentru alte popoare.

Ca un om născut și crescut între Unguri, am o adevărată simpatie pentru poporul maghiar; dar 'mai-s'a băgat în inimă o ură neîmpăcată în contra inteligenței renegate și șovinite maghiare.

Durere, guvernul și parlamentul țării sînt în așa de mare decadență, încât află de lucru cuviincios a-și mai susține încă oarecare popularitate la poporul maghiar prin șovinism și persecutarea celorlalte popoare, prin unelte de a treia și a patra mână.

Guvernul comun din Viena are poate gânduri mai „înalte“, — decât să caute asigurarea păcii între popoare și prin ea întărirea internă a monarhiei. Șovinismul și terorismul maghiar își urmează calea sa negenat de nime și de nimica, până odată își va rumpe capul.

Correspondențe particulare

ale „Tribunei“.

Arad, 31 Martie n. 1887.

Astăzi s'a ținut adunarea generală constituantă a institutului de credit și de economii „Victoria“ în Arad.

Sciut este despre ideea acestei bănci, nu voiu a face elogiul întemeietorilor ei, sînt oameni, pe cari îi întimpinăm la tot lucrul bun și românesc, persoane ce ofer garanță materială și morală pentru prosperarea acestui institut.

Anume fundatorii, cari au emis proiectele sînt: Ilustrii domni Alexandru, George, Antonie și Eugen Mocioni, David Nicoară asesor-referent consistorial și proprietar, M. V. Stănescu avocat, Dr. N. Oncu avocat, Dr. G. Vuia medic, Dr. N. Ciacian medic, Mihail Velici avocat, Petru

port sigur. Am aflat în depărtare de 15 miluri o vale foarte îngustă, dar' solitară și atrăgătoare ce se cheamă Chiusa sau „regina izvoarelor“ ce se varsă în Sorgia. Încântat de frumuseța locului, îmi transportai cărțile mele și-mi statorii aici petrecerea. Aici în această solitudine dă nascere multor opere de ale sale și rimează un an. În cursul petrecerii sale aici, îl cercetează Filip, Episcopul de Cavallion, încheind cu acesta o legătură intimă de prietenie, care nu s'a sfîrșit decât cu moartea lor. „Rătăcind printre munți în Vineria săptămînei celei sfinte, îmi plesni prin minte și încă cu violență se dedic o poemă primului Scipio Africanul, al căru nume, admirățiune și memorie m'et legase de dînsul cu o iubire singulară. Transportat de un imbold intern, m'apucau deci cu ardoare de opera concepută, care apoi, fiind distras de multe griji, o lăsaî întrupată, dând subiectului titlul de „Africa“, nu sciu spre fericirea mea ori a ei, căci în unii s'a născut un dor ferbinte de a o cunoaște.“

Papa voind a zugrăvi „al fresco“ unele camere ale palatului său, cheamă pe pictorul Simone Memmi, renumit elev al lui Giotto, care Memmi s'a rugat de poet să-i dea un testimoniu evident de stimă, a-i permite să facă portretul madonei Laura, ear' poetul i-l recompensează cu 2 sonete.

Era ziua de 23 August 1340, când fi sosit în Valchiusa o epistolă dela senatul roman, în

Grozda preot, Costa Oberchner industriaș, Mihail Raicu econom, G. Dogariu proprietar, Dr. At. Șandor proprietar, Grigorie Venter avocat, Dem. Antonescu avocat, George Lazar avocat, Aurel Suciu avocat și George Florescu proprietar.

Această bancă se înființează pe acții de câte 100 fl. cu un capital de 100,000 fl. S'au subscris însă cu 310 acții mai mult, va să dăcă în loc de 1000 acții 1310, cari apoi s'au redus din totalitatea acțiilor la 1000.

Viul interes și serioșitatea, cu care s'a ținut adunarea generală, sînt bun augur pentru pornirile spre bine în Arad.

De president ad hoc al adunării s'a ales dl Dogariu. Și apoi urmează cetirea statutelor; din toate șirele acestui operat transpiră prudența și gândul bun al autorilor lui.

Consiliul direcțiunii s'a constituit în următorul mod: Demetriu Bonciu presidentul direcțiunii, David Nicoară vice-presidentul direcțiunii, Dr. N. Oncu directorul executiv, mai departe membri ai direcțiunii sînt: M. V. Stănescu, Dr. G. Vuia, Dr. N. Ciacian, Mihail Velici, Costa Oberchner, Grigoriu Venter, Demetriu Antonescu și Aurel Suciu. Ear' în comisiunea revêdătoare s'au ales următorii domni: Dr. At. Șandor, Vas. Mangra, Ant. Caracioni, George Lazar și Ioan Beles. În sfîrșit de president al adunării generale dl George Dogariu. Toți pe trei ani.

Fie că s'a pornit în cias bun această întreprindere de mare importanță pentru noi, și se vor concentra puterile la muncă reală pentru binele neamului nostru, și vor amuți disonanțele din Arad, ce păreau a nu mai ave sfîrșit.

Încrederea ce s'a manifestat la această întreprindere față cu întemeietorii ei se le servească acestora de mângăiere și satisfacere pentru sbuciumările ce le-au îndurat în trecut, și de încurajare pentru viitorul, în care au fericirea de a intra în semnul „Victoriei“.

Heroldul.

De lîngă Olt, în luna Martie 1887.

În 8/20 Ianuarie a. c. corpul învățătoresc dela școala confes. română din Beclean, comit. Făgărașului, a ținut o producțiune literară împreună cu danț, pre lîngă următorul program:

1. Cuvînt de deschidere, rostit de dl G. Taflan. 2. „Țeară mândră“, poezie executată de corul mixt. 3. „Chiemarea inteligenței române față cu poporul dela sat“ disertațiune de G. Dobrin. 4. „Fîntăna cu 3 izvoare“, cîntec popular, executat solo de d-șoara Elena Prodan. 5. „Frații Ideri“, poezie de V. Alexandri, declamată de dl N. Ludu. 6. „Cîntecul gîntei latine“, poezie executată de corul mixt. 7. „Un dialog“ (quatriolog) între 4 elevi. 8. „Adio București“, romanță de Th. Georgescu, duet executat de d-nii G. Taflan și N. Ludu. 9. Monolog ocașional, rostit de I. E. Prodan. 10. „Cisla“, cuartet umoristic-satiric de C. Porumbescu executat de corul mixt. Ear' între pauză s'au prezentat jocurile naționale „Călușerul“ și „Bătuta“. Venitul a fost destiat în folosul elevilor miseri dela acea școală. După-cum se poate vedea, „Programul“ a fost bine ales și alcătuit; dar' mai presus de toate — ceea-ce face onoare d-nilor arangieri — este, că a fost întru toate bine executat, încât n'a lăsat nimic de dorit, — fiindcă ce e mai mult, aci a fost prima încercare de felul acesta — numai cît regret mult, că până acuma nu s'a aflat nimeni, care să iee notiță despre acea seară veselă și plăcută.

care îl invită a se presenta în Roma pentru a fi încoronat de poet după datina celor vechi. De mult timp se dase uitării această datină introdusă de Nerone și de Domițian, și nici unul dintre cetitori nu-și va pute imagina iubirea ce se desvîli în Petrarca cu ocașiunea acestei invitări.

Într'un interval de câteva oare numai primi o altă epistolă dela cancelaria universității din Paris, subscrisă de Robert de Bardi, care-l cheamă la Paris asemenea pentru a fi laureat. Consultându-se cu cardinalul Ioan de Colonna: pe care din aceste mari centre și cetăți ale civilizațiunii lumii să o prefereze, se decise în urmă pentru Roma.

Un anumit monach augustinian, cu numele Dionisio de Robertis, din opidul San-Sepolero, vorbise deja de mult despre Petrarca cu Robert regele de Neapol, și în așa detaliu își depinse virtuțile poetului, încât acel principe ardea de dorul de a pute face cunoștință cu el, invitându-l de mai multe-ori să-l onoreze cu prezentarea sa la curte. Acest rege, care de Alighieri fu numit „rege de parolă“, era primit din partea lui Petrarca ca unicul rege amic al sciințelor, artelor și virtuților, din cari trăiau pe acele timpuri. Din această cauză se decide a a merge la Neapol pentru a se presenta regelui mai nainte de a merge la Roma. Nu se pot spune primirile afabile și manifestările de ami-

După producțiune a urmat apoi jocul, care a ținut până către zori de zi, care încă a fost foarte vesel, — și dacă pulverea încă lipsia, apoi atunci o spun, că n'aveam un cuvînt legănat de nemulțumire, de a dize — la adresa arangierilor. Să credem, că pe viitor va fi înlăturat și acest mic inconvenient.

Ca de încheiere observ, că public încă a fost în număr destul de frumșel, considerând timpurile aceste de tot critice, pentru prigonitul nostru neam, pe care toți îl trag și despoaie fără milă și cruțare, după-cum însuși poporul cîntă cu amară jale:

„Vine judele, notarul
Cu jurații și cu carul. . .
Duce-mi tot, lasă-mi amarul;
Duce-mi hainele din casă,
Mai și sufletul din oase,
Că n'au inimă miloasă!“ . . .

Dar' de bunăstarea lui nimeni nu se îngrijesce. Să avem însă credință, că odată va răsări soarele dreptății și pentru neamul nostru român, a cărui soarte acum e una dintre cele mai vitrege!

Venitul petrecerii, — ca primă încercare — încă aud că a fost frumșel. Cred, că comitetul arangiator nu va întrelăsa a face și aceasta cunoscut. Să ne vedem cu bine și la an; de asemenea și în alte locuri.

Un participant.

Cronică.

Maiestatea Sa Monarchul a dăruit călătorului din Africa, nefericitului Dr. Holub 5000 fl.

Convenția cu România. „Budapester Korrespondenz“ primesce din Viena următorul comunicat cu data de 31 Martie n.: Consultările de aci ale reprezentanților monarhiei austro-ungare și ai României cu privire la o convenție veterinară n'au avut nici un rezultat pozitiv. Negocierile rămân acum pendente până-ce vor sosi nouă instrucțiuni dela ambele guverne.

De ale gloatelor. Ministerul de honveți a hotărît a înființa un curs de învățămînt separat de oficeri la gloate pentru avocați și concipisti la judecătoria, în acel cas, dacă respectivii se vor îngrijii ei înșiși pentru cîștigarea unui local potrivit. O restricțiune a timpului de învățămînt precizat cu 7 oare la zi, însă ministrul de honveți la nici o întemplantare nu poate să permită.

Presidentul tribunalului reg. din Cluj, dl Paul Biró se va retrage și în locul lui se va numi, după-cum ne spune „Kolozsvár“, Dominic Peterffy, jude la curtea de apel din Budapesta.

Reuniunea de cîntări a bărbatilor (Männergesangsverein) de aici a dat ieri seară o serată musicală umoristică (Heitere Liedertafel), la care a luat parte un public foarte numeros. Publicul aplaudând des, a dat expresiune mulțumirii sale față cu executarea pieselor cuprinse în program, și intru adevăr atît corul, cît și solurile au fost exact și bine interpretate. La succesul seratei au contribuit toți membrii reuniunii, dovedind mult zel și activitate pentru a-l asigura. Neobositul diriginte dl G. Dima a dovedit și de astădată, că e destoinic și tare în arta muziceii.

Concert în Brașov. Societatea filarmonică din Brașov anunță un concert pe Marti în 5 Aprilie n. cu următorul program frumos:

1. Overtură la opera „Folkungianii“. . . de Kretschmer.

ciță, și iubire ce le-a întimpinat Petrarca la acea curte. După-ce fu examinat poetul de către rege, și după-ce acesta cunoscu în destul aptitudinile incomparabile ale spiritului său mare, l-a judecat demn de încoronarea cu lauri. Voia a-l încorona însuși în Neapol, dar' Petrarca, neabătându-se dela propusul său de a merge la Roma, regele-l acompiană cu epistolele sale în senat, prin cari îi făcu elogiurile cele mai onorifice, glorioase și recomandabile. Ar cuprinde prea mult spațiu, dacă am voi să descriem cum a fost încoronat Petrarca în Campidoglio în ziua de Pasci, 8 Aprilie 1341.

Înainte de a se întoarce la Avignon a călătorit prin Parma, unde a fost primit foarte afabil de Azzo de Correggio, a trecut pe țărmurile lui Enza în comfinaile Regiului și apoi prin Selva Piana s'a întors ear' la Parma.

În timpul acesta îl întristă pierderea unora dintre amicii sei cei mai buni, cum a fost Iacob Colonna, episcop de Lombez, Tommaso Caloria de Messina și monachul Dionisio de Borgo San-Sepolero. Dar' în același timp fu numit archidiacon la biserica din Parma.

Murind Benedict XII și succedându-i S. Petru Clemente VI, Romanii decisă a-i trimite o deputațiune consistătoare din 18 bărbați dintre cetățenii fruntași, cu misiunea de a implora beneficiul reîntoarcerii sale la Roma. Între acei bărbați era și Petrarca, căruia i-s'a con-

2. Concert de pian în *Es*, pentru pian și orchestră. „C. M. de Weber.”
3. Sinfonie în A „Mendelssohn.”

Acest concert oferă Brașovenilor ocazia, de a auzi pe destoinicul pianist sibian, pe dl Victor de Heldenberg, care în concertul pentru pian va executa o cadență compusă de domnia-lui, ce a fost mult gustată aici în Sibiu cu ocazia serbării jubileului maestrului Weber. Sântem convingi că succesul, ce-l va avea dl de Heldenberg în Brașov, va fi tot așa de mare ca și acela ce d-lui l-a reputat în Sibiu.

Necrolog. Vasiliu Pantea din Cociuba (comitatul Bihorului lângă Tincea), fost jude comunal mai mulți ani, ctitor la biserică, după un morb scurt de piept, în 16/28 Martie la 4 oare după amiază și-a dat nobilul suflet în mâna Creatorului, lăsând în doliu pe iubita lui soție, trei prunci necrescuți, precum și numeroși consăngei și cunoscuți. Rămășițele pământești ale defunctului fură petrecute la locul de odihnă în 18/30 Martie.

Miscările studenților maghiari. Tinerimea maghiară dela universitatea din Cluj a ținut alaltăieri după amiază o adunare în localitățile societății de lectură universitare în scopul consultării asupra introducerii limbii maghiare la depunerea examenelor de ofițeri în rezervă în armata comună. La această adunare a asistat și rectorul universității Dr. Ioan Szamosi, care, după-cum ne spune „Kolosvár”, a deschis adunarea prin un discurs „serios și patriotic”. Studentul Aurel Issekutz a făcut propunerea, ca tinerimea universitară să adreseze o rugare dietei pentru concederea depunerii examenului de ofițeri în rezervă și în limba maghiară. Propunerea a fost primită în unanimitate și cu multă însuflețire. Mai de parte s'a hotărât expedarea unei depeșe de felicitare tinerimii universitare din Budapesta, precum și deputatului Meszlényi, care a interpellat în dietă în această afacere. Scandaluri de această dată nu s'au întâmplat.

Depeșele expedate sunt de următorul cuprins: „Tinerimii universitare din Budapesta! „Fraților! Adunarea tinerimii ce s'a ținut astăzi vă felicită pentru lupta ce ați inițiat-o pentru limba maghiară. Înainte! Trăiască patria! Tinerimea universitară din Cluj”. — D-lui deputat dietal Ludovic Meszlényi: „Adunarea tinerimii ce s'a ținut azi te felicită pentru apărarea sfintelor sale principii!”

Pentru congresul „kultur-egylet”-urilor a primit oficiul de referent contele Stefan Károlyi. Cestiunea ce congresul va avea să deslege e: crede congresul de bine, ca „kultur-egylet”-urile să existe sub diferite numiri, să se unească? La cestiunea: voesc congresul o organizație hotărâtă a „kultur-egylet”-urilor, va figura ca referent Alexandru Ujfalussy, alți referenți mai sunt: Iosif Báro, Dr. Geza Kenedi, Anton Zichy și baronul Ivor Kaas.

Teatrul maghiar din Cluj s'a închis. Măne Duminecă vor începe actorii a da reprezentațiuni pe propria lor socoteală.

Semnele timpului. Fabrica de arme din Viena va trimite la începutul acestei luni 10,000 pușci la Arad. Pușcile sunt de sistem Werndl și sunt menite pentru înarmarea gloatelor.

Călătoria părechii regale române. Regele și Regina României au plect în 31 Martie n. la oarele 9 din Viena. Maiestatea Sa Împăratul a însoțit pe înalții oaspeți la gară și aici își luă cel mai cordial adio. Regele României mulțumea Monarhului nostru pentru prietenăscă primire ce i-a făcut și exprimă dorința a pute saluta și pe Maiestatea Sa pe pământ românesc. De repetate-ori Monarhul își strînse mâna, și Regina a fost condusă de Monarhul nostru până la vagon, ear' la despărțire îi sărută mâna. Au

creștut orașul. Clemente VI apucă atâta bunăvoință față cu poetul pentru prudența și cunoscințele sale vaste, încât trebuindu-i a trimite un ambasador la Ioana de Neapol, care era în etate numai de 18 ani, trimise chiar pe Petrarca, care într'atâta satisfacție oficiul, încât regina pentru a-i lăta petrecerile ei în Neapol îl investă cu titlul de capelan particular al ei. Dar lui Petrarca, nevenindu-i la socoteală corupțiunea moravurilor curții de Neapol, părăsi această cetate, și se întoarse în Valchiusa, unde ear' i-se născu o fetiță. În ținutul acesta se născuse vestea, că Petrarca a murit, și deja mulți poeți deplănseseră în versuri grandioase pierdere. —

Pentru a asigura pe amicii săi despre saluta sa, își propuse Petrarca a visita Lombardia. Aflându-se aici împărțit cei din casa Correggio, câmpurile devastate de oastea nenorocirii, Italia întreagă în oroarea războiului, Petrarca nu a stat mult, ci și-a îndreptat pașii spre scumpa sa Valchiusă.

În 1345 earăși părăsește vechia sa locuință și merge la Parma, apoi la Verona, unde îl aștepta Azzo. Amicii săi din Avignon, Colonna, Papa, din toate părțile stăruiau prin epistole să nu rămână departe de ei. În 1347, având revoluționar loc în Roma, ajunge la urechia lui Petrarca faima delat triumful lui Cola de Rienzi. Această veste îl făcă de plect în

mai fost la gară ministrul plenipotențiar român la curtea din Viena, precum și funcționarii ambasadei, membrii români ai conferinței vamale și acei militari, care în decursul petrecerii Regelui și Reginei României au fost atașați acestora spre serviciu. — La oarele 1 și 45 m. au sosit Regele și Regina României la gara căii ferate austro-ungare de stat din Budapesta. Aici așteptau pe înalții oaspeți: consulul general român din Budapesta dl Alexandru Farra împreună cu soția n. Haggiadi și cu personalul consulatului, substitutul șefului de poliție din capitala Ungariei, consilierul de poliție Pekáry, ear' din partea căii ferate austro-ungare de stat, președintele direcției Hieronymi și inspectorul suprem Hübner. După ce se opri trenul, d-na și dl Farra merseră în vagonul de salon, în care se afla părechia regală română. D-na Farra prezentă Reginei un frumos buchet de flori, pantru care mică atențiune Regina mulțumă de repetate-ori. Părechia regală nu a părăsit vagonul, a primit însă acolo pe directorul Hieronymi, precum și pe membrii consulatului general român din Budapesta. Regina purta un costum deschis de călătorie și se arăta de multe-ori la fereastra cupului. După ce sună signalul pentru plecarea trenului, Regele și Regina României își luă rădă adio dela dl și d-na Farra, precum și dela ceilalți domni. La oarele 1 și 55 m. trenul plecă urmărit de strigăte entusiaste de „Elen” și „Să trăiască” ale publicului ce s'a adunat la gară, pentru a saluta pe Suveranii României.

Cel mai nou op de Carmen Sylva. Regina României, care se distinge prin activitate productivă pe terenul literar, ear' a dat publicității un nou op ce cuprinde balade românești. Cartea este intitulată „Durch die Jahrhunderte” (Prin secolii) și se află în editura lui Strausz în Bonn.

Academia română va alege membru, în locul regretatului Fontanini, pe dl C. E. Sarcu, ca o meritată încurajare pentru activitatea și serviciile sale în calitate de vice-președinte al Ateneului, ize „Răsboiul”.

O misiune militară a României în Germania. „Pol. Kor.” primește din București următoarea depeșă: Ministrul de războiu a hotărât a trimite în Germania vre-o câțiva ofițeri români, spre a face acolo studii practice despre intendența militară și despre aprovizionarea trupelor în războiu. Pentru această misiune s'au destinat generalul Tamara și căpitanul de intendență Manolescu; acestia vor pleca în curând la Berlin și vor petrece acolo vre-o 3—4 luni.

Completarea armatei României. În bugetul ministrului de războiu pentru anul viitor se prevăd următoarele adause:

La Geniu, 4 companii de săpători, spre a completa cu câte 4 companii, 4 din batalioanele celor două regimente de geniu, cari au astăzi numai câte trei companii.

La Infanterie, pentru fiecare batalion de vânători și pentru fiecare regiment de linie se mai prevede câte o companie, care să formeze, în cas de mobilizare, depositul acestor unități, pantru care legea organică prevede un batalion. Se cere un spor de 6 batalioane la dorobanți, — din care un batalion în Dobrogea, — spre a forma un regiment cu cel actual, și 5 batalioane pentru a forma al 3-lea batalion la regimintele, ale căror efective întrec 3.500 oameni.

La Călărași. — Se mai prevede 8 escadroane, — din care 2 pentru Dobrogea, unde se simte trebuință, și 6 pentru regimintele de călărași, unde efectivele permit a se completa unitățile tactice pe regimente.

La Artilerie. — Se adaugă încă 8 baterii, spre a completa organizarea regimentelor actuale și cu același număr de baterii fiecare. Se prevăd încă 2 companii de asediu, — neapărat a fi organizate din vreme, — spre a le instrui și obicinui oamenii cu materialul destinat

dată. Trece prin Geneva și informându-se despre conduita tribunului și măcelul lui Colonna, își schimbă propusul de a alerga în ajutorul Romei și se îndreaptă spre Padua, apoi spre Verona.

Într'acestea sosese în anul 1348 pestilența după-cum se poate afla din scrierile lui Boccaccio descrisă cu colorile cele mai vii. În acel an fatal se secerară vieți cu miile, între care avu loc, precum se dice, și a madonei Laura, care își dete sufletul în 6 Aprilie. Puțin după moartea Laurei perde pe amicul seu cel mai iubit, cardinalul Colonna, precum și pe alții.

În calea sa spre Mantua, la Ludovic Gonzaga, voi a satisface unui dor nesfârșit, de a visita adevăratul sat de Andes, care fu patria lui Virgil. Neputându-și executa planul din cauza discordiilor ce sfâșiau Italia, scrisă o epistolă imperatorului Carol IV, ca să grăbească a aduce pacea, fiind de credință pe acel timp chiar și ingeniurile cele mai mari, că numai dela ajutor străin se poate aștepta ceva bine pentru patrie. Împăratul îi răspunde după un interval de 3 ani. Chiar în acel an se anunțase un iubileu pentru întreagă creștinătatea; Petrarca pur lăungă toată religiozitatea, avându-și și păcatele lui, merge la Roma, trecând prin Florența.

(Va urma.)

a ocupa punctele întărite. S'a mai prevăd în acest proiect de buget suplimentar 8 căpitani pentru staturile-maiore ale comandamentelor; — personalul actual nefiind îndestulător a satisface la toate cerințele serviciului ce-l este impus.

Consulate române în Brașov și Cernăuți. Camera României a primit cu mare majoritate propunerea dlui Cogălniceanu, de a se înființa consulate române în Brașov și Cernăuți.

Nea în Martie. În Viena a cădut în 30 Martie n. toată ziua nea; în Aussee ninge de cinci zile mereu și pătura de nea e mai mare ca ori-când în decursul iernii trecute. Pe liniile căii ferate comunica pluguri de nea pentru a deschide comunicația. Din Mariazell ni se spune, că neaua a îmbrăcat toate regiunile în vestmânt de iarnă.

Împărăteasa Eugenia în Neapol. Am mai amintit, că ex-împărăteasa Eugenia de Montijo petrece acum în Neapol; despre traiul ei de acolo aduce „Bud. Tagl.” următoarea notiță: Des-de-dimineață împărăteasa face o preumblare și cercetează capela familiei Minotolo, căci în Italia fiesce-care familie aristocratică își are capela ei. După o preumblare, ce de multe-ori se întinde până la oarele 11, împărăteasa se reîntoarce la vila ei, și ia apoi dejunul. Numeroși prieteni și cunoscuți iau parte la acest dejun, între alții mai totdeauna se află Dr. Scott, acel medic, care a adus cadavrul lui Lulu din țara Zululilor în Anglita, apoi contele și contesa Pourtalés, ducele și ducesa de Moncry, precum și alte persoane însemnate. La oară după amiază, împărăteasa face o preumblare cu yachtul ei pe mare, al cărei farmec chiar pe timpul amiezii este mai strălucit. Dacă marea e turburată, atunci împărăteasa face o preumblare cu trăsura, dar totdeauna la 5 oare se reîntoarce la vila pentru a lua tea — căci ea a introdus în Neapol tea la 5 oare, și atunci primesce pe toate persoanele societății finale, și numeroși învetați și artiști. Tonul ce domnese în societatea aceasta e de tot intim și eticheta de curte lipsesece cu desăvîșire. La 8 oare se servește dineul, după care împărăteasa se retrage în apartamentele ei, unde cetesece ori serie până la mezul nopții. Teatrul numai arare-ori îl cercetează, ear' la baluri ori alte petreceri nu a mai luat parte dela moartea soțului seu. Astfel e traiul în exil al fostei împărătese Eugenia.

Un accident al reginei Victoria. Din Paris ne sosese scirea următoare: Trenul, cu care regina Engliterei a călătorit înspre Cannes, a trebuit oprit la Laroche, pantru-că s'a aprins o osie a vagonului de salon. După sosirea înștiințării telegrafice a plecat imediat din Paris un alt vagon de salon pantru regina Victoria la Laroche. Regina a dovedit o liniște admirabilă cu prilegiul accidentului.

Iarna în Turcia-asiatică. Nu numai pe la noi se ved de câțiva ani mari schimbări atmosferice, dar și aiurea. Astfel în centrul Franței iernile sunt mai neregulate, mai triste și mai puțin riguroase ca înainte etc. Aceste perturbațiuni atmosferice se resimt nu numai în Europa, dar și în Asia. Eață ce scria la 25 Ianuarie trecut, din Bagdad, dl Constantin Metaxas „Revistei horticele” din Paris: „Anul acesta avem o iarnă foarte riguroasă. De două zile orașul și împrejurimile Bagdadului sunt acoperite cu ninsoare, spre marea mirare a locuitorilor de aici, cari n'au mai vădut zăpadă. Termometrul a cădut până la 3 grade sub zero...”

O statistică telegrafică. Cu ocazia aniversării a 90-a a Împăratului cu ocazia s'au trimis din Germania la Berlin 1297 de depeșe, din Rusia 36, din Austro-Ungaria 37, România 7, Turcia 4, Italia 19, Elveția 18, Spania 4, Franția 7, Anglia 51, Belgia 6, Olanda 16, Danemarca 13, Svedia 11, Turcia-de-Asia 4, Indii 11, China 4, Japonia 3, Asia-centrală 3, Statele-Unite 92, Africa 10, Australia 6. Total 1633 telegrame.

Varietăți.

(Eruptiunea vulcanului Mauna-Lao.)

Din San-Francisco s'a primit de curând amănunte foarte interesante, asupra recente erupțiuni a vulcanului celui mai mare din lume. Eruptiunea a început la 16 Ianuarie și a ținut până la 26. O coloană uriașă de foc se vedea deasupra vulcanului; pământul era sgduiut cu violență. În timp de 36 oare s'au simțit mai mult de 385 sgduiuturi. Lava găsind o eșire destul de mare n'a fost aruncată în aer, ci curgea pe coasta vulcanului, îndreptându-se spre mare, formând trei riuri de foc de o lungime de mai mult de 20 mile. Perderile materiale sunt considerabile. Indigenii și străinii prevădend erupțiunea, au putut să părăsească locuințele, cu toate aceste s'au întâmplat o mulțime de accidente. O altă erupțiune a avut loc la 12 Februarie în aceeași regiune: vulcanul a aruncat lavă în direcțiunea orașului Kavanhal. Coloana de flăcări, care era deasupra craterului, a fost observată mai întâi în seara de 16 Ianuarie. Pe la miezul nopții, flăcările părea că se sting; sgduiuturile însă s'au succedat până în ziua de 18 Ianuarie. În aceea zi un adevărat trăsnet de lavă și foc a izbucnit pe coasta muntelui și s'a îndreptat spre mare, distrugând totul în trecerea ei, pe o distanță mai mare de 20 mile. Abia în două zile lava a parcurs această distanță și la 20 Ianuarie a ajuns în mare. Curentul de lavă a urmat a curge până la 29 Ianuarie, apoi s'a transformat

într'un adevărat fluviu de sânge. Flăcările însă s'au stins curând și atunci s'a început a se simți sgduiuturi de pământ din ce în ce mai violente.

(Primadona și maestrul de capelă.) Domnul Aubergat, șeful orchestrei dela grand-thétre dela Toulon a fost însărcinat din partea direcțiunii a studia cu primadona, doamna Léri, partidele operelor, în care avea să cânte. Seara la 16 Martie, studiând cu artistul rolul ei din opera „Aida”, se ivise între dînsul și d-na Léri o diferență de opinie în privința executării unui pasagiu din aria mare. Fiecare stăruia în părerea sa, de aci rezultă o ceartă, care se învenină din ce în ce mai mult, până-ce șeful orchestrei esasperat scoase un pistol și împușcă pe primadona, care cădă îndată moartă. După săvîrșirea omorului domnul Aubergat alergă la gara drumului de fer și povestii cele întâmplate amicului seu, șefului stațiunii. În acel moment sosi la gară trenul accelerat și nenorocitul musicant, desbrăcându-se iute de paltonul seu, se aruncă pe șine. Locomotiva, trecend peste dînsul, învîrti cadavrul seu matilat și lă înăcă câțiva pași. Doamna Léri, de doi ani era fericita soție a unui particular. Dînsa era încă jună frumoasă și foarte talentată.

(Soacra ca mijloc de agitațiune.) Pe timpul alegerilor din urmă pentru „Reichstag”-ul german, țiarul din Lippe „Landeszeitung” publică următorul nostim apel electoral: „Alegătorilor! Țarul are din nou o puternică înfrîrire asupra Sultanului! Dacă acum — ceea-ce nu o teme cancelarul imperului german, o teme însă dl Schweinburg — Rusia va începe războiu, vor veni și Turcii în țările noastre și la împărțirea imperului german, o parte va căde Turciei! Alegătorilor! Ce va urma din aceasta? Voi veți fi siliți a lua în căsătorie mai mult ca o femeie! Și ce va urma din aceasta? Voi veți primi atâtea soacra, câte femeie aveți! Alegătorilor! Cine este mulțumit pe deplin cu o singură soacra, aleagă în 21 Februarie pe deputatul național.

Posta ultimă.

Berlin, 31 Martie n. Scirea biroului „Reuter” despre o încercare de atentat asupra Țarului nu se confirmă prin nici o împărțășire la ambasada rusească de aici. Aici atentatul e tras la îndoială.

Paris, 31 Martie n. După o depeșă a lui „Temps” din Petersburg, deporațiunea de acolo nu scie nimica despre un atentat asupra Țarului în Gacina.

București, 31 Martie n. Trei emigranți bulgari au împușcat cu revolvere pe bulevardul de aici asupra prefectului Mantooff din Ruscuc, rânindu-l pe acesta foarte greu. Doi făptuitori au fost arestați, al treilea a fugit în edificiul legațiunii rusești. Unul dintre arestați e fratele unui executat din Ruscuc.

Petersburg, 1 Aprilie n. Făcându-se întrebarea a sosit următorul răspuns autentic: Scirea biroului „Reuter” despre o încercare de atentat în Gacina asupra Țarului e falsă: nici atentat nici altă întreprindere de acest fel nu s'a întâmplat. Scirea lui „Standard”, că și curtea daneză ar fi primit împărțășire despre o încercare de atentat, e absolut neîntemeiată.

București, 1 Aprilie n. Regele și Regina României au sosit aici și au fost primiți în mod solemn.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Budapesta, 2 Aprilie n. Casa deputaților. Ministrul de justiție Fábinyi răspunde la interelațiunea lui Andrássy și dice, că cestiunea restrîngerii capabilității cambiale pasive se va studia de amănuntul în sinul ministerului.

Londra, 2 Aprilie n. Casa de jos a acceptat în prima cetire billul dreptului penal iric, după-ce s'au respins două propuneri pentru aminare, cu 361 contra 253 voturi. După încheierea discuțiunii, Gladstone însoțit de aderenții sei părăsi sala sub aplausele Parneliților, care de asemenea eșiră afară.

Viena, 2 Aprilie n. Kreitter, uciătorul tipografului Schlossberg, a fost executat azi dimineață.

Londra, 2 Aprilie n. Casa de sus. Secretarul de stat Cross declară, că faimele despre o proclamațiune de a Emirului afgan pantru sfântul războiu în contra Rusiei sunt lipsite de ori-ce însemnatate; el nu crede, că Emirul nutrește intenții dușmănoase față cu Rusia.

Redactor responsabil: **Aurel Popa.**

Economie.

Târgul de rimători în Steinbruch. În 31 Martie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 47.— cr. până 48 1/2 cr. unguresci grei, tineri 51.— cr. până 52.— cr., de mijloc 51.— cr. până 51.— cr., ușori 49.— cr. până 50 1/2 cr., marfă țerănească, grea 47.— cr. până 48.— cr., de mijloc 48 1/2 cr. până 49 1/2 cr., ușoară 48 1/2 cr. până 49 1/2 cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 47.— cr. până 48 1/2 cr., transito de mijloc 47.— cr. până 47 1/2 cr., transito ușori 47.— cr. până 47 1/2 cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% umpeniți la gară.

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.
Operațiile efectuate în 17 Martie 1887.

Vânzători	Cumpărători	felul	hectol.	greut. în aur	prețul lei
Perlea	Peirano	Porumb	900 59 1/2	6.45	
Grosavici	Manari	"	1300 59	6.42 1/2	
Ferando	Foca	"	3500 59 1/2	6.57 1/2	
Grosavici	Carnavali	Grâu	1900 63	7.20	
		"	3900 59	11.40	
		"	2900 58	10.10	
Panaitescu	Cohen	"	3000 57 1/2	11.25	
Politi	L. Mendl	"	3500 59	11.60	
Perlea	"	Orz	1700 41 1/2	4.30	
Moriati	"	"	1400 42 1/2	4.35	

Operațiile efectuate în 18 Martie 1887.

Vrioni	Krisovloni	Porumb	1700 59 1/2	6.35
Cambano	G. Mendl	"	3000 58 1/2	6.30
Vrioni	"	"	2100 59	6.25
Silberstein	"	"	3400 57	6.10
Vrioni	"	"	700 56	5.90
Eisenstein	Feitler	"	1200 59	6.35
Gheorghidi	Manari	"	1200 58 1/2	6.20
Politi	"	"	3550 58 1/2	6.32 1/2
Vamvuri	"	"	3150 59	6.50
	Cohen	Grâu	3450 58 1/2	11.50
Suca	Mila	"	5000 57 1/2	11.47
Grosavici	Cotti	"	1000 57 1/2	11.10
	Capitan	"	1050 56 3/4	11.10
Sassu	L. Mendl	Orz	4500 42 1/2	4.25
Suca	Foca	Ovăs	1500 40	8.2

Bursa de Budapesta

din 1 Aprilie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	102 —
" " " 4%	88 50
" " hârtie " 5%	150 25
Împrumutul căilor ferate ung.	150 25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	99 —
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	126 —
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115 50
Bonuri rurale ung.	104 60
" " " cu cl. de sortare	104 60
" " " bănațene-timșene	104 50
" " " cu cl. de sortare	104 50
" " " transilvane	104 50
" " " croato-slavone	104 50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99 —
Împrumut cu premiu ung.	122 50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123 50
Rentă de hârtie austriacă	80 75
" " argint austriacă	81 75
" " aur austriacă	113 50
Losurile austr. din 1860	133 —
Acțiunile băncii austro-ungare	881 —
" " de credit ung.	288 75
" " " austr.	287 70
Argintul	102 —
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina”	5.98
Galbeni împărătești	10 09 1/2
Napoleon-d'ori.	62.65
Mărci 100 imp. germane	127 60
Londra 10 Livres sterlingi	127 60

Bursa de Viena

din 1 Aprilie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	102 10
" " " 4%	88 55
" " hârtie " 5%	150 25
Împrumutul căilor ferate ung.	150 25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98 75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	126 —
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	116 50
Bonuri rurale ung.	104 50
" " " cu cl. de sortare	104 50
" " " bănațene-timșene	104 50
" " " cu cl. de sortare	104 50
" " " transilvane	104 75
" " " croato-slavone	104 50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98 75
Împrumut cu premiu ung.	123 —
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123 50
Rentă de hârtie austriacă	80 65
" " argint austriacă	81 80
Rentă de aur austriacă	113 50
Losuri austr. din 1860	133.75
Acțiunile băncii austro-ungare	883 —
" " de credit ung.	288.25
" " " austr.	287.70
Argintul	102 —
Galbeni împărătești	5.97
Napoleon-d'ori.	10 09 1/2
Mărci 100 imp. germane	62.52 1/2
Londra 10 Livres sterlingi	127 40

BANCA GENERALĂ DE ASIGURARE MUTUALĂ „TRANSILVANIA”.

A XVIII-a adunare generală

ordinară va avea loc **Duminecă în 24 Aprilie st. n. a. c. la 3 oare după prânz** în casa proprie a institutului (strada Cîsnădiei Nr. 5).

Obiecte de pertractare sînt:

1. Darea de seamă despre afacerile anului 1886.
2. Raportul comitetului de supraveghiere.
3. Întregirea consiliului administrativ.
4. Propuneri incurse.
5. Sortiri de obligațiuni ale fondului de întemeiere.

Sibiu, în 18 Martie 1887.

[436] 1—3

Consiliul administrativ.

Cursul pieței din Sibiu

din 31 Martie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump. 8.45	vînd. 8.55
Lire turcesci	" 11.25	" 11.30
Imperiali	" 10.25	" 10.30
Ruble ruseci	" 1.13	" 1.41

Bursa de București.

Cota oficială dela 31 Martie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump. 93.1/2	vînd. 95.—
" Rur. conv. (6%)	" 83.40	" —
Act. de asig. Dacia-Rom.	" —	" —
Banca națională a României	" 940.—	" 950.—
Împr. oraș. București	" 35.—	" 37.—
Act. de asig. Națională	" —	" —
Credit mob. rom.	" —	" —
Scrisuri fonciare urbane (5%)	" 97.1/4	" 97.3/4
Schimb 3 luni	" —	" —
Societ. const.	" 128 60	" —
Aur	" 18 40	" 18 60

Alifie pentru rane.

Alifie antiseptică pentru rane de Dr. G. Heiner în Esslingen I. N. aplicată cu mult succes de către autorități la rane de strivitură, tăietură și arsură, la ezeme, pecingine, decubitus (zăcere în pat timp mai îndelungat) și la toate umfăturile — și cele syphilitice. — Indispensabilă pentru aceia, care păcimesc de asudatul picioarelor, de rane la picioare și de mâni crepate.

În doze de câte **35 cr., 70 cr.** și și mai mari se află în farmacii. [411] 5—12

Deposit general pentru Ardeal:

Farmacia lui Carol Müller în Sibiu.

Publicare de licitațiune.

Din partea subscrisului comitet se face cunoscut: că în comuna bisericească gr.-cat. Bucium-Șeasa (comitatul Albei-inferioare) la 5-a și a lui Maiu 1887 st. n. 2 oare după amiază în casa parochială se va ține licitațiune minuentă pentru edificarea alor două sale de învățământ, ale căror plan și preliminar se pot vedea aici în loco. [433] 3—3

Pre când Domnii întreprinzători sînt poftiți cu acel adaus: ca fiecare licitant să depună vadiu de 10% din prețul de esclamarie satorit cu 4,160 fl. v. a.

Bucium-Șeasa, 26 Martie 1887.

Comitetul parochial gr.-catolic din loc.

Cea mai bună [183] 35

Hârtia de țigarete

e veretabilul

LE HOUBLON

fabricat francez

de CAWLEY & HENRY, în PARIS

A se feri de imitațiune.

Această hârtie se recomandă cu căldură din partea domnilor Dr. I. I. Pohl, D. E. Ludwig, D. M. Lippmann profesori de chimie la universitatea din Viena, pentru curățenia sa absolută și pentru-că nu are în consistența sa nici o materie stricăcioasă.

17, rue Béranger, à PARIS

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA”

în Sibiu,

fundată în anul 1868

[286] 48

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- a) în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
- b) pe vieța omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru termnuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauate prin foc

Sume asigurate pe vieță

în a. 1869—1882 fl. 481,950.41	în a. 1869—1882 fl. 315,301.91
în a. 1883 " 34,761.25	în a. 1883 " 32,843.10
în a. 1884 " 24,778.08	în a. 1884 " 40,084.13
în a. 1885 " 35,702.29	în a. 1885 " 35,843.24
Suma fl. 577,192.03	Suma fl. 424,072.38

1,001.264 fl. 41 cr.

Conform bilanțului pentru 1885 fondurile de rezervă și garanție se urcă la

580.233 fl. 66 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cîsnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Prima fabrică de casse ardeleană

a lui
A. G. ÖSZY

recomandă cassele sale

de bani

și
Cărți

sigure contra focului
și a spargerii

anume construite și cari se pot descuia numai de cumpărători instruiți, de diferite forme și mărimi, cu prețuri mai ieftine decât fabricatele de acest soiul ale altor fabrici.

Cassele se pot vedea în localul fabricii

Sibiu,

strada Neustift Nr. 9.

Recunoștință publică.

Domnului A. G. Öszy, fabricant de casse în Sibiu.

Cu plăcere îți adevărim prin aceasta, că cassa de documente dublă, sigură în contra focului și a spargerii provădută cu nou perfecționatul lăcat american de împuns și cu două lăcate chub în privința bunătății materialului și a lucrării precum și a prețului a aflat îndestulire și recunoștință. Aceasta o constatăm prelungă dorința de a 'ți-se oferi și pe viitor ocaziune de a obține în acest ram al industriei patriotice asemenea onoare și rezultate favorabile.

Direcțiunea

[288] 20

dela „Boden-Credit-Anstalt” în Sibiu.

La recercarea fabricantului de casse de aci A. G. Öszy, prin aceasta se adevăresce, că cele două casse de documente, duple, sigure în contra focului și a spargerii (înalt de 2.15 metri, în lățime de 1.38 metri) provădute cu nou perfecționatul lăcat american de împuns și cu două lăcate chub, comandate dela susnumitul fabricant și fabricate de el însuși, atât cu privire la bunătatea fabricatului, cât și cu privire la prețul moderat, au aflat cea mai deplină recunoștință.

Subscrisa cassă de păstrare poate recomanda cu toată căldura ori-și-cui fabricatele de casse din patriă ale dlui A. G. Öszy.

Sibiu, 20 Ianuarie 1885.

Direcțiunea

dela „Hermannstädter allgemeine Sparkasse”.

Afară de atestatele de sus, mai stau spre privire la dispoziție încă alte multe scrisori de recunoștință și laudă.

Cataloge de prețuri, ilustrate, la cerere se trimit gratuit și franco.

Representanță pentru Sighișoara **Carol Fischer.**